

λος Γεωγράφου, εικότως ἔειπε τὸ ἀναδιδάξω. καὶ γὰρ ὁ τε γαστράδεις ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους ἤγουν ἀσελγῆς ὑπὸ τῷ πλοῦτου ἔλεγε γίνεσθαι, οἱ γὰρ πολλοὶ ἀιδίοντες καὶ εἰς τὸ κατὰφοροί.

GERARDVS. Περαιῶν] futurum ἀ περαιῶν,

Ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ. τῆ πλοῦτου δὲ ἐσιν ὑβείζειν.

Χρ. Πάνυ γουῶ κλέπτειν κόσμιόν ἔστιν, καὶ οὐδὲ τίς τοιχοῦ δροῦ ἔστιν;

Βλ. Νῆ τὸν Δία εἶγε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐ καὶ κόσμιόν ἔστι;

Πε. Σκέψαι τόνειυ γ' ἐν ταῖς πόλεσι οὐδὲ ῥήτορας. ὡς ὁπότεα μὲν

Ὅσι πένητες, ὡς τὸν δῆμον καὶ πῶς τὸν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι.

Πλετήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς κοινῶν, ὡς ἀχρημὶ ἀδικοῦ γεγῆναι.

Ἐπιβλαστούσι τε τὰ πλήθει, καὶ τὰ δῆμῳ πολέμουσιν.

Χρ. Ἀλλ' ἐψόδει τούτων γ' οὐδὲν κάπερ σφόδρα βάσανα οὔσα.

Ἀτὰρ οὐ καὶ ἡ πῶν γ' οὐδὲν κλαύσει. μηδὲν ταύτη γε κομῆσις

Ὅτι ζητεῖς τῆτ' ἀπαπείσιν ἡμαῖς, ὡς ἔστιν ἀμείνων

Πενία πλοῦτου. Πε. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὐ πῶς δυόασαι ὡς τούτου

Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Χρ. καὶ πῶς φύρουσι σ' ἅπαντες;

Σχόλια. Πάνυ γουῶ.] ἐν εἰρωνείᾳ. ἔπει οἱ πένητες κλέπτουσι ἄλλ' ἀπορίαν. Πῶς οὐ καὶ κόσμιον.] τὸ περὶ ἀδελφείας λαθεῖν. Ἐπὶ τῷ ἑτέρου περιεβύτης λέγει περὶ ἀδελφῶν καὶ χλευάζων ἢ ὅτι τοσαυτὸν οὐ διεβέβλητο ἢ κλοπῆν εἰ μὴ φουραθεῖς κλέπτεις ὑπῆρχεν. ἄλλως. εἶγε ὁ κλέπτης λαθάνει. ψυχρὸν ἢ τὸ ἐνθύμημα.

GERARDVS. Πάνυ γουῶ.] Ironia est, quam Blesfidemus alia excipit ironia dum subdit, Νῆ τὸν Δία, αὐτὸν κλέπτειν ἢ τοιχωρύχον. τοὺς ῥήτορας, Ecce ut suum in rhetores odium nescit dissimulare. Nam antea infectatus eos erat illic apertissime. ἄλλοι δ' ἐπὶ πλοῦτου, ἐπὶ πλοῦτοι ῥήτορες, καὶ συνοφάνται. Et illic, τὸ σὺ μ' ἀπὸ τῆς κέρμασι τῆς ῥητόρων. ὡς τὸ δῆμον, in causis priuatis ὡς τὸ πόλιν, in communi & publica causa. τῆς κοινῶν. Scilicet, χρημάτων.

Σχόλια. Ἐπιβουλεύουσι τε.] ἄλλ' ἀλλοίους τοὺς ῥήτορας ὡς δῶρα λαμβάνοντες ὡς τῆς πολέμιων ἀσύμφορα τῇ πόλει συμβουλεύουσι, καὶ ἴωντες αὐτῶν τούτους ἀμυνάσθαι. Καίπερ σφόδρα.] σὺ μὲν εἰ δὲ διὰ χυεῖς ὁμοῖος τὸ καὶ τῆς ῥητόρων πρᾶγμα ἄσπυρται, τὸ ἢ βάσανος ἀπλῶς ἐπὶ λοιδορεῖα τιθέσθαι.

BISSETVS. Βάσανος.] ὁ φθοροῦς, ὁ κακοῦς, ὁ συνοφάντης οὕτω καλεῖται. ὅθεν τὸ βασκανεῖν, τὸ φθορεῖν, τὸ ἀχαιεῖν, τὸ συνοφανεῖν. Βασκανία, ὁ φθορὸς, ἢ ἀχαιεῖς ἢ κακοῦς, ἢ συνοφαντία, βασκανεῖν ἢ λέγει ὡς τὸ τοῖς φάσι χάνειν, ὅ ἐστι τοῖς ὀφθαλμοῖς κτείνειν. ἄλλ' ἢ βλάβηματος φθείρειν.

GERARDVS. Ἐπιβουλεύουσι,] propellum circumueniunt, & bonacius insidiola oratione ad

A absoluum paucis, ne verbosior videat, & ne loquacitatem nimiam pratendentes, meam causam audire nolitis. Αναδιδάξω.] Proprie hoc: est enim ἀναδιδάσκω contra quàm quis credat, aliquid doceo & demonstro. ὑβείζειν, ἢ ὑβείας.

Vosque docebo, quod apud me sit laudata modestia vita:

Sed apud Plutum iniuria. C.H. quasi modesti hoc fiet, aut mediocris,

Furari, perfodere parietes? B.L. certè: nã latitare Si eum oportet, qui admisit: quomodo non tibi honesta hac videantur?

P.A. Quaeso aspice tantum urbis caufidicos: qui quantisper egeant

Sunt, erga populum atque urbem, se prabent a-quos facilesque:

C. Ditati è Republica, omnes confestim efficiuntur iniqui:

Plebique parant insidias: & populo bellum face-re audent.

C.H. Nihil horum mentiris: licet usque adeò mihi sis odiosa:

Pœnam tamen hinc nihilo secius dabis: ut ne idcirco tumescas,

Quod nobis psuadere aggredieris, diuitijs meliorè Paupertatem esse. P.A. At tu istorum nescis conuellerè quicquam,

Sed nugas agis & frustra alas audes expandere. C.H. qui sit

se trahunt. πολέμουσιν, non armis, & aperto Marte dimicant, sed orationibus, quibus reipublicæ statum perturbant, & urbem factionibus profcindunt: tunc enim ad dicendum maxime prodeunt, ex communibusque incommodis vberissima sibi & amplissima comparant cõmoda. ψεύδει Atticum pro ψεύδη, & τούτων pro ἐν τούτοις. καὶ & οὐδὲν pro solo οὐδὲν, κατ' οὐδὲν. nulla in parte in negotio rhetorum.

Σχόλια. Ἀτὰρ οὐ καὶ ἦτιον.] ὅμως φησὶν εἰ καὶ ἀληθεύεις μὴ μέγα φρονήσης. οὐδὲν γὰρ ἦτιον αὐτῶ πείση. κομῆσις δὲ ἀντὶ τῆς ὑπερφηφάνησης. ὡς τὸ τοῖς κομῆσις. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς δένδρων, ἢ πῶς κόμην ὑψοῦ ἔχουσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ ὑπερφρονες ὑψοῦ πῶς γνώμην ἀφροντες. Ἐπὶ δὲ ἄλλ' ἢ μῆτρον εἶρη, καὶ ἔστι τὸ ὅτι ζητεῖς τὸ πρὸς τὸ κλαύσει.

Καὶ πτερυγίζεις.] κούφα καὶ μάταια ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ' ἄλλ' νεοσῶν. ἀπειράζουσι μὲν τὰς πτερυγίας. ἴστασθαι δὲ οὐ δύνανται. οὕτω καὶ σὺ θέλεις μὲν εἰπεῖν καὶ πειράζεαι. οὐδὲν δὲ ἀνύεις. ἄλλως. ἀλλὰ φλυαρεῖς ἄλλ' λόγων. τὸ γὰρ πτερόν ἡχῶδες καὶ θορυβητικόν. ἢ κούφα λαλεῖς. ἢ ματαιοποιεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὀρνέων τῆς μὴ ὀλιγαμένων πέτεσθαι ἄλλ' ἰδὲ βραχὺ τῆς ἡλιμίας: ἄλλως. ἀντὶ τῆς πειράζεαι πολλὰς ἀνυλῶτους ὀρμάς. κατὰπερ καὶ οἱ νεοττοὶ πειράζοντες πῶς πτερυγία καὶ γυμνάζοντες ἀπραχτὸν ἔχουσι πῶς τῆς πῆσιως φορᾶν.

GERARDVS. Κλαύσει.] itidem pro καὶ αὐτῇ ἀ κλαίωμα, quanquam κλαίω vñtatius. Scilicet Attici voces passiuas pro actiuis amant capere